

ת"פ 26164/01/21 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד סאמי דעאס

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 26164-01-21 מדינת ישראל נ' דעאס

לפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד מירי ביטון הראל

נגד

סאמי דעאס
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד ירום הלוי

גזר דין

הודאת הנאשם והשתלשלות העניינים

1. הנאשם, יליד 1978, הורשע על פי הודאתו בעבירה של **החזקת נשק ותחמושת לנשק**, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 6.1.21 בשעה 06:45 הגיעו בלשי משטרת ישראל לביתו של הנאשם בטירה לחיפוש, כשבידם צו חיפוש כדין. השוטרים דפקו בדלת הבית מספר דקות ארוכות תוך שהם מציינים כי הם ממשטרת ישראל. בשלב מסוים, ורק לאחר שהשוטרים צעקו לעבר יושבי הבית שאם לא יפתחו את הדלת הם יאלצו לפרוץ אותה, פתח הנאשם את דלת הבית.

השוטרים חיפשו במטבח הבית ומצאו במסתור מאחורי מגירה שקית ובה אקדח גנוב מסוג "יריחו" ובו מחסנית הטעונה ב-16 כדורי 9 מ"מ.

2. הודאת הנאשם נמסרה ביום 26.12.21 כאשר סניגורו ציין שבמסגרת הטיעונים לעונש יבקש להוכיח שלוש עובדות - הראשונה, שהוא הוזרר על ידי רכז מודיעין שמנסים לרצוח אותו והוא בסכנת מוות ולכן הצטייד באקדח להגנה עצמית; השנייה, שהיתה תקלה מסויימת באקדח; והשלישית, שהנאשם הוכה קשות ונחבל לאחר שנעצר, כאשר הוגשה

עמוד 1

על כך תלונה למח"ש (עמ' 6). לצורך כך ביקש ב"כ הנאשם לזמן את העדים הרלוונטיים למתן עדות מטעם ההגנה. נעתרתי לבקשתו.

בדיון מיום 14.4.22 הודיע ב"כ הנאשם כי הוא מוותר על עדותו של רכז המודיעין נוכח העובדה שלטענתו הוא לא משתף עמו פעולה, אך לאחר שב"כ המאשימה התנגד לשמיעת העדים המבוקשים בשלב הטיעונים לעונש (כאשר במעמד הודאת הנאשם ב"כ האחר מטעם המאשימה לא התנגד לכך), עמד הסניגור על שמיעת העדים. מאידך, ויתר על העדת הבלש שהשתתף במעצרו של הנאשם ואשר גרם, לכאורה, לפציעתו. חרף העובדה שהיה על ההגנה לזמן את העדים לדיון ולדאוג להתייצבותם, נעתרתי לבקשת ההגנה לדחות את מועד הדיון והוריתי למאשימה לסייע בזימון העדים לשיבה הנדחית.

לאחר שהדיון נדחה לבקשת ההגנה, בדיון מיום 8.11.22 הודיע ב"כ הנאשם כי הוא מוותר על העדת העדים (לטענתו, בשל חוסר שיתוף פעולה וחששו פן יעידו לרעת הנאשם במפגיע). הפעם העלה הסניגור בקשה לקבלת תסקיר של קצין מבחן. חרף התנגדות המאשימה, ונוכח עמדתה להטלת מאסר בפועל, נעתרתי לבקשת ההגנה והזמנתי תסקיר לעונש מאת שרות המבחן.

ביום 21.6.23 התקבל תסקיר של שרות המבחן, אשר ביקש דחייה בת כ-4 חודשים על מנת לבחון אפשרות שילובו של הנאשם בהליך טיפולי. בהחלטתי מיום 22.6.23 דחיתי את בקשת שרות המבחן.

בדיון מיום 26.6.23 שב ב"כ הנאשם וביקש לדחות את שמיעת הטיעונים לעונש לצורך קבלת תסקיר משלים ובקשתו נדחתה על ידי.

תסקיר שרות המבחן

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 21.6.23 עולה שהנאשם בן 45, נשוי ואב ל-4 ילדים בגילאים 3-15, בוגר 12 שנות לימוד, למד טכנאות שיניים בבולגריה ובעל מכון לטכנאות שיניים. אשתו עובדת כקלינאית תקשורת בבית ספר לחינוך מיוחד. אביו נפטר זמן קצר לאחר מעצרו בגין תיק זה.

לנאשם 3 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2018 בגין עבירות קשר ומרמה, אז נגזרו עליו 4 חודשי מאסר בעבודות שרות.

בהתייחסו לעבירה מושא תיק זה הנאשם לקח אחריות על מעשיו, אך נטה לצמצם חומרתם. לדבריו, ברקע סכסוך עסקי עם משפחת פשע בשל סירובו למכור להם אדמות של משפחתו במחיר שהוצע לו. בשל כך חווה איום ממשי על חייו וחיי משפחתו. תחושת האיום הועצמה בעקבות פניה של גורם משטרה אליו על מנת להזהירו שעלתה אינדיקציה שחיי נתונים בסכנה. לפיכך, על מנת להגן על עצמו רכש אקדח והחביאו במקום מסתור על מנת למנוע מבני משפחה להגיע אליו. הנאשם ביטא הכרה בפסול שבמעשיו ומסר שבדיעבד היה פונה למשטרה לקבלת עזרה, זאת לצד ספקותיו ליכולתה להגן עליו. הנאשם ביטא נכונות להשתלב בטיפול במסגרת השרות על מנת לבחון לעומק בחירותיו המכשילות.

שרות המבחן התרשם מאדם אשר הציג בפניו בעיקר את חלקיו המתפקדים, אך לא הציג מסמכים ואישורים רלוונטיים חרף בקשת שרות המבחן. כמו כן, התקשה להעמיק בדפוסי התנהגותו הבעייתיים, כפי שאלה באו לידי ביטוי במעורבותו הקודמת והנוכחית עם החוק ונטייתו להשליך אחריות על גורמים חיצוניים.

לאחר שכלול גורמי סיכון וסיכוי לשיקום הגיע שרות המבחן למסקנה שהפרמטרים מעידים על רמת סיכון נמוכה למעורבות בהתנהלות אלימה בעתיד, וכי החומרה הצפויה של תוצאות האלימות, במידה וישוּב לבצע עבירות אלימות, נמוכה אף היא. שרות המבחן ציין שבמידה ובית המשפט יבחר באפיק שיקומי, יוכל לבחון יכולתו של הנאשם להירתם להליך טיפולי.

ראיות לעונש; טיעוני ב"כ הצדדים

4. אחיו של הנאשם, ד"ר סאמר דאעס, מנהל מחלקה במדיקל סנטר הרצליה, העיד שמשפחתם נורמטיבית, כל האחים למדו באוניברסיטאות, הנאשם עשה טעות, אך הוא השתנה. לנאשם 4 ילדים קטנים ואם יישלח למאסר הדבר יפגע מאוד במשפחתו ובאמו אשר דואגת לו.

5. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירה אותה ביצע הנאשם; הפנתה לסיכון הרב ולנזק הפוטנציאלי שעלול להיגרם כתוצאה מהחזקת נשק שלא כדיון; הפנתה לעובדה שהעבירות בנשק הפכו ל"מכת מדינה" ולכך שהפסיקה קוראת להחמיר בעונשיהם של עברייני הנשק; הפנתה לתיקון מס' 140 לחוק העונשין, אשר אמנם לא חל על המקרה שלפנינו אך יש לפעול ברוח התיקון, הקובע עונשי מינימום (רבע מהעונש המקסימלי) למחזיקים ולנושאים נשק שלא כדיון, ללמדנו שהמחוקק ראה להחמיר בענישה בעבירות אלה; עוד הפנתה להנחיית פרקליט המדינה המנחה את התובעים לעתור לענישה מחמירה; התובעת הפנתה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וטענה שמידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים גבוהה מאוד. כמו כן, ביקשה לדחות את טענת ההגנה לקביעת מתחם עונש הולם מופחת בשל הנסיבה שהנשק הוחזק לצורך הגנה עצמית; באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הפנתה התובעת לעברו הפלילי של הנאשם ולחלקים השליליים בתסקיר שרות המבחן. לאור האמור עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם לענין החזקת האקדח הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר; ולענין החזקת המחסנית והתחמושת מתחם הנע ממאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר. את עונשו של הנאשם ביקשה למקם באמצע מתחמי הענישה להם עתרה. כמו כן, ביקשה להוסיף וגזור עליו מאסר על תנאי וקנס משמעותי. התובעת הפנתה לפסיקה.

6. ב"כ הנאשם טען שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה הנאשם מאוים ועל כן, נאלץ להחזיק באקדח לצורך הגנה עצמית. לדבריו, הוא יודע שעשה טעות ומצר עליה. נטען שהנשק היה מוסתר היטב בבית, באופן שלא סיכן את דרי הבית שלא היתה להם גישה אליו. נטען שלו הנשק היה מוחזק במחבוא מחוץ לבית או בשדה הדבר לא היה עולה בקנה אחד עם רצונו להחזיק בו להגנה עצמית, שכן הרעיון הוא לפגוע במי שבא לאיים ולפגוע בנאשם ובבני משפחתו. נטען שאמנם לנאשם עבר פלילי, אך מדובר בעבירות שאינן ממין העניין והנאשם מעולם לא ריצה מאסר מאחורי סורג ובריח. עוד נטען שבמהלך מעצרו, ולאחר שנאזק, השוטרים היכו את הנאשם מכות נמרצות באופן שנגרמו לו חבלות (התובעת ציינה שתיק מח"ש נסגר). מעצרו של הנאשם השפיע מאוד על אביו, והוא נפטר זמן קצר לאחר מכן. הנאשם עוסק כטכנאי שיניים ובבעלותו שתי מרפאות שיניים. התסקיר בעניינו חיובי מאוד ומצביע על רמת מסוכנות נמוכה כשתוצאות העבירה, אם תבוצע על ידי הנאשם, נמוכה אף היא. הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים ולא הפר אותם ואף ניתנה הסכמת המאשימה ליציאתו לחופשה בחו"ל. לאור האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-18 חודשי מאסר. את עונשו של הנאשם ביקש למקם בתחתית מתחם העונש לו עתר. הסניגור הפנה לפסיקה.

7. הנאשם בדברו האחרון אמר שבעיר מגוריו, טירה, אין בטחון אישי. רק לאחרונה ספרו התושבים 4-5 גופות. לדבריו, לפני כ-7 חודשים התרחש אירוע ירי סמוך לביתו, ולאחר שמסר למשטרה את הסרטונים ממצלמות האבטחה של ביתו אלמונים תקפו אותו ואת אשתו. לדבריו, הוא נענש מידי שמיים בשל העובדה שאביו נפטר זמן קצר לאחר מעצרו. הוא הודה בטעותו ואמר שיכבד כל החלטה של בית המשפט.

דין והכרעה

8. העבירה שביצע הנאשם חמורה מאוד. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים מוגנים שעניינם שמירה על ערך קדושת החיים; שמירה על שלום הציבור ובטחונו; הגנה על תחושת הבטחון והמוגנות של אזרחי המדינה; מניעת החזקת נשק על ידי מי שאינו מורשה ושאינו מיומן לעשות שימוש בו; ומניעת זליגת כלי נשק לגורמים עבריינים או חלילה לגורמים ביטחוניים.

לצערנו, עבירות החזקת הנשק, כמו גם נשיאה והובלה של נשק וסחר בו, הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה", וככל שמדובר ביישובי השרון שבאזור שיפוטו של בית משפט זה, הפכו העבירות ל"מכת אזור". למעשה, אין לך יום - ומותב זה יושב כמעט מדי שבוע בימי הקראות מרוכזים של תיקים פליליים - שלא נשמעים בו שניים או שלושה תיקים שעניינם החזקת נשק שלא כדין.

אין לך גם יום שאתה לא מדווח באמצעי התקשורת על שימוש שנעשה בנשק המוחזק שלא כדין - אם במסגרת סכסוכי עבריינים, אם במסגרת סכסוכי "חמולות", ואם במסגרת פיגועי טרור. וקורבנות העבירה - לעיתים קרובות מדובר באזרחים תמימים - גברים, נשים וילדים - שאתרע מזלם ונקלעו שלא בטובתם לקו האש.

לפיכך, מדיניות הענישה הוחמרה לאחרונה ובית המשפט העליון קורא להטלת עונשי מאסר לתקופות משמעותיות על עברייני הנשק.

בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18.7.19) נאמר -

"... הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור ובטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני והן לפעילות עבריינית".

ובע"פ 5646/15 **תיהאווי נ' מדינת ישראל** (14.2.16) נאמר -

"החזקת נשק שלא כדין היא עבירה חמורה המאיימת על שלום הציבור ובטחונו ומגלמת בתוכה פוטנציאל לגרימת נזק קטלני. על כן, היא מחייבת ענישה אשר תרתיע את היחיד והרבים. יש ליתן משקל בכל מקרה לסיכון הגלום בכך שנשק בעל פוטנציאל קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות, כאשר המחזיק נתון תמיד לסיכון שיתפתה לעשות שימוש בנשק, ולו ברגעי לחץ ופחד" (ע"פ 3300/16 אבו סנינה נ' מדינת ישראל (15.8.06))."

9. למעשה, נוכח המציאות הבלתי נסבלת, הפוגעת בתחושת הבטחון האישי של אזרחי המדינה, קבע בית המשפט העליון בע"פ 2251/21, אבו עראר נ' מדינת ישראל (15.12.21) שאנו מצויים ב"מצב חירום של ממש" -

"ובאשר לערעור על חומרת העונש. אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש (ראו לאחרונה: ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד, פסקה 24 (29.6.2021); ע"פ 5993/21 סאלח נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (29.11.2021); ע"פ 8416/20 עייאט נ' מדינת ישראל (2.9.2021)). מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בענייננו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק."

10. גם המחוקק נתן דעתו למצב החירום בו נמצאת המדינה ואמר את דברו באופן מפורש במסגרת תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מספר 140 - הוראת שעה), תשפ"ב-2021), אשר נכנס לתוקף ביום 7.12.21 ואמנם אינו חל על המקרה שלפניי, אך רוח הדברים ברורה - נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק, כך שעונשו של העבריין לא יפחת מרבע העונש המקסימלי הקבוע לצד העבירה (7 שנות מאסר), כאשר ניתן לחרוג מעונש המינימום בהתקיים נימוקים מיוחדים שירשמו.

11. בענייננו, פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים במידה שאינה מועטה, זאת כנלמד מנסיבות ביצוע העבירה - הנאשם החזיק באקדח מסוג "יריחו", אשר נגנב קודם לכן, כשהאקדח טעון במחסנית ובתוכה 16 כדורים 9 מ"מ. האקדח הוסלק מאחורי מגירה במטבח בית המגורים, כשהוא למעשה מוכן לפעולה. אף אם אקבל טענת ההגנה שהנאשם החזיק באקדח לצורך הגנה עצמית ולא לצרכי תקיפה או לצורך ביצוע עבירות פליליות אחרות, הרי שאין בכך כדי להקהות מחומרת המעשה, שכן אל לאזרח לקחת את החוק לידיים וליתול על עצמו את תפקיד המשטרה, שכן אם כל אימת שאדם מאויים הוא יחזיק בנשק שלא כדין - אנה כחברה אנו באים?

הפסיקה אף היא התייחסה לטענות שהועלו על ידי נאשמים בדבר החזקת נשק להגנה עצמית נוכח איום שנשקף להם מצד ג'. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 41929-07-16 מדינת ישראל נ' מטר (24.1.17), נדון עניינו של מי שהחזיק אקדח טעון בתחמושת שלא כדין, כשלטענתו החזיק באקדח לצורך הגנה עצמית. בית משפט קמא קיבל את טענתו וקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל או בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר.

ערעור על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי קבע -

"גם כאשר הנשק מוחזק לצורך הגנה עצמית אין בכך כדי להפחית מהחומרה, 'אדרבא, מדובר במצב העלול להתדרדר להסלמה אלימה ולירי ופגיעה, הן במעורבים בסכסוך והן בעוברי אורח בלתי מעורבים".

גם בע"פ 5646/15 תיהאווי נ' מדינת ישראל (14.2.16) התייחס בית המשפט העליון לטענה וקבע -

"החזקת נשק שלא כדין היא עבירה חמורה המאיימת על שלום הציבור ובטחונו ומגלמת בתוכה פוטנציאל לגרימת נזק קטלני. על כן, היא מחייבת ענישה אשר תרטיע את היחיד והרבים... הדברים האמורים נכונים במשנה-תוקף, מקום שהנשק מוחזק על רקע סכסוך פעיל - כפי טענת המערער בענייננו - וזאת גם אם הוא מוחזק לשם הגנה עצמית".

12. ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה. ב"כ המאשימה הפנתה, בין היתר, לפסקי הדין הבאים -

רע"פ 6265/20 אלקיעאן נ' מדינת ישראל (15.9.20) - המבקש, נעדר עבר פלילי, הורשע לאחר שמיעת ראיות בהחזקת אקדח ברטה ומחסנית עם כדורים; נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר; על המבקש נגזרו 15 חודשי מאסר.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 55185-02-20 מדינת ישראל נ' אלנבארי (30.1.22) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה בהחזקת אקדח מסוג FN טעון במחסנית ובה 12 כדורים; נקבע מתחם עונש הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר; על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר.

ת"פ (כ"ס) 48471-05-22 מדינת ישראל נ' כמאל (1.12.22) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה בהחזקת אקדח מסוג "גלוק" טעון במחסנית ובה 17 כדורים ו-2 מחסניות ריקות נוספות; נקבע מתחם הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר; על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר.

ת"פ (כ"ס) 25964-01-22 מדינת ישראל נ' אבו קשק (23.3.22) - הנאשם, בעל 2 הרשעות קודמות, הודה בהחזקת אקדח מסוג FN טעון עם מחסנית ובה 10 כדורים; על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר במסגרת הסדר טיעון.

13. מנגד, ב"כ הנאשם הפנה, בין היתר, לפסיקה כדלקמן -

ע"פ 6011/21 דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.21) - המערער הורשע על פי הודאתו בכך שהחזיק על גופו בשטחה של עיר אקדח טעון במחסנית ובה 13 כדורים; על המערער נגזרו 13 חודשי מאסר; ערעורו נדחה תוך שבית המשפט העליון קובע שהעונש נוטה לקולא.

ע"פ 545/20 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.21) - המערער, צעיר נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בהחזקה והובלה של אקדח חצי אוטומאטי מסוג "חילוואן" עם מחסנית, וכן ב-50 כדורים. במעמד הכרעת הדין הוסכם כי האקדח לא היה תקין וכי לא ניתן היה לבצע בו ירי במועד תפיסתו; נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר; על המערער נגזרו 12 חודשי מאסר; ערעורו נדחה תוך שבית המשפט העליון קובע שהעונש שגזר בית המשפט המחוזי הוא על הצד המקל.

עפ"ג (מחוזי חי') 64033-11-22 מדינת ישראל נ' מיכאלוב (27.3.23) - המשיב, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי

הודאתו בעבירה של החזקת אקדח ו-5 כדורים, וכן כ-47 גרם קנבוס לצריכה עצמית; בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם בגין עבירת הנשק הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר; בית משפט קמא סטה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום וגזר על המשיב 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות; ערעור המדינה התקבל ובית המשפט המחוזי גזר על המשיב 10 חודשי מאסר, וזאת **נוכח ההליך הטיפולי בו החל** וכן נוכח ההלכה לפיה **ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין**.

עפ"ג (מחוזי חי') 40594-07-21 **מדינת ישראל נ' קעדאן** (2.11.21) - המשיב, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בהחזקת תת מקלע מאולתר; בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר; על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בעבודות שרות; בית המשפט המחוזי קיבל את טענת ההגנה לפיה **המשיב ניסר חלק מתת המקלע שהחזיק**; יחד עם זאת, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, ותוך שחזר על ההלכה לפיה **ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין**, גזר על המשיב 6 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום חד') 29620-01-23 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (31.5.23) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בהחזקת אקדח מסוג FN כשבתוכו מחסנית ריקה; נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 13 ל-36 חודשי מאסר; על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום ב"ש) 18327-09-22 **מדינת ישראל נ' מרציאנו** (24.5.23) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בהחזקת אקדח חצי אוטומטי מסוג CZ ולידו מחסנית ובה 15 כדורים; נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל-36 חודשי מאסר; על הנאשם נגזרו 14 חודשי מאסר.

14. נוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 13 ל-36 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים**.

15. את עונשו של הנאשם החלטתי למקם מעט מעל מתחם העונש ההולם, וזאת נוכח נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט להלן -

א. הנאשם כבן 45, נשוי ואב ל-4 ילדים קטנים. הנאשם מגיע ממשפחה נורמטיבית, אחיו בוגרי אוניברסיטאות והוא עצמו עובד כטכנאי שיניים ב-2 מרפאות שבבעלותו.

ב. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה וחסך משמיעת העדים.

ג. אין חולק, מבחינה אובייקטיבית, שהנאשם נחבל בעת מעצרו (זאת כאשר אני לוקח בחשבון שהתלונה שהוגשה למח"ש נדחתה). את משפחת הנאשם פקד אסון כאשר אבי המשפחה נפטר לאחר מעצרו של הנאשם, כשלתחושת הנאשם מותו קשור לנסיבות המעצר.

ד. נלקחה בחשבון העובדה שלאחר שחרורו ממעצר שהה הנאשם תקופה ארוכה בתנאים מגבילים, ולא

הפר את האמון שנתן בו בית המשפט.

ה. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהחלקים הפחות חיוביים שעלו בתסקיר שרות המבחן - הנאשם אמנם לקח אחריות על מעשיו, אך נטה לצמצם מחומרם; השרות התרשם מנאשם שביקש להציג בעיקר את חלקיו המתפקדים; כמו כן, הוא התקשה להעמיק בדפוסי התנהגותו הבעייתיים, כפי שאלה באו לידי ביטוי במעורבותו הקודמת והנוכחית עם החוק ונטייתו להשליך אחריות על גורמים חיצוניים - אם כי בהערכת הסיכון נאמר שהסיכון להישנות עבירות אלימות נמוכה וחומרן צפויה להיות נמוכה. הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי.

ו. לנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות מן השנים 2018 (עבירות קשר ומרמה בגין ריצה 4 חודשי מאסר בעבודות שרות); 2014 (בגין החזקת סכין שלא כדיון); ו-2006 (בגין הפרעת שוטר ושיבוש מהלכי משפט).

16. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, 12.1.21-6.1.21.

הנאשם יתייצב למאסרו ביום 22.10.23 בשעה 10:00 בבית סוהר "הדרים" כשבידו תעודת זהות.

התנאים המגבילים בהם נתון הנאשם, לרבות הערבויות הכספיות, יוותרו בעינן עד להתייצבות הנאשם למאסר. כמו כן, מוצא נגד הנאשם צו עיכוב יציאה מן הארץ, אשר יבוטל עם התייצבות הנאשם למאסר.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה הקשורה בנשק.

ג. קנס בסך ₪ 2,500 או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 15.9.23.

מוצגים - נשק ותחמושת יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אריאל סיני, הנאשם ובא-כוחו.